

**A Kúria  
mint felülvizsgálati bíróság  
ítélete**

**Az ügy száma:** Kfv.I.35.384/2019/12.

**A tanács tagjai:** dr. Darák Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr. Heinemann Csilla bíró

**A felperes:** felperes neve

**A felperes képviselője:** dr. Cserhalmi Tamás ügyvéd

**Az alperes:** Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

**Az alperes képviselője:** dr. Alvári Diána kamarai jogtanácsos

**A per tárgya:** adóügyben hozott közigazgatási határozat

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:** felperes 14. sorszám alatt

**A felülvizsgálni kért jogerős határozat:** a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.133/2019/10. számú ítélete

**Rendelkező rész**

A Kúria a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.27.133/2019/10. számú ítéletét az indokolás részbeni módosításával hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 409.700 (négy száz kilencezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

**Indokolás**

**A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás**

[1] A felperest a Mozgáskorlátozottak Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei

Egyesülete alapította azzal a céllal, hogy megváltozott munkaképességű embereknek segítséget nyújtson speciális munkakörülmények kialakításával, illetve felkészítse őket a munka világába-, a nyílt munkaerőpiacra történő visszatérésre; ennek során a felperes vállalkozási tevékenységet folytat. A felperes szerződéses partnerei megrendelői oldalon részben a szabad piacról-, részben önkormányzatok, költségvetési szervek közül kerültek ki. A vállalkozási tevékenységekből származó bevételek mellett a felperes a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatásokról szóló 327/2012.(XI.16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm.) alapján a Budapest Főváros Kormányhivataltól, mint az előirányzat kezelő szervétől támogatásban (a továbbiakban: Támogatás) is részesült.

- [2] A felperesnél áfa adónemben különböző időpontokra folyt bevallások utólagos ellenőrzése. A 2010. december hónapra megállapított 30.476.000 forint adókülönbözlet esetében az adóhatóság megbontotta az esedékességek időpontját. A jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő hányadnál az eredeti esedékességet, 2011. január 20-át alkalmazta, az adóhiány, az adóbírság és a késedelmi pótlék esetében az esedékességet a jogerőt követő 15. napban, azaz 2012. december 6-ában határozta meg. A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.27.461/2016/8. számú jogerős ítéletével (a továbbiakban: Ítélet) 2016. december 23-án elutasította a kapcsolódó keresetet. A határozat szerinti fizetési kötelezettséget csak 2016. december 31-ét követően könyvelték fel a felperes adófolyószámlájára.
- [3] A 2011. július hónapra vonatkozóan megállapított 11.449.000 forint jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözlet eredeti esedékessége 2011. augusztus 20-a volt. A határozat 2016. december 21-én emelkedett jogerőre, felperes adófolyószámlájára felvezték 2016. december 23-án.
- [4] A felperes mindkét időszak kapcsán fizetési könnyítés iránti kérelmet terjesztett elő 2016. december 3-án, illetve 2017. január 2-án, melyekre tekintettel 2017. január 4-én, illetve január 7-én részletfizetési kedvezményt kapott.
- [5] Az elsőfokú adóhatóság valamennyi adóra és költségvetési támogatásokra vonatkozó bevallások utólagos ellenőrzését folytatta le felperesnél a 2016. évre. A revízió adatai alapján az elsőfokú adóhatóság tao adónemben a 2016. évre 26.938.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözletet, áfa adónemben 2016. december hónapra 594.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözletet, szakképzési hozzájárulás adónemben a 2016. január-december hónapokra lebontva összesen 13.440.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözletet, mindösszesen 40.972.000 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözletet állapított meg. Kötelezte a felperest 10.000 forint késedelmi

pótlék megfizetésére és a bejelentési kötelezettség hiányos teljesítése miatt 100.000 forint mulasztási bírságot is kiszabott.

- [6] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnek az ellenőrzési jegyzőkönyvre tett észrevételei nyomán az adóbírság kapcsán a következőket rögzítette. Az áfa adónemben, és a munkabalesettel összefüggésben történt kifizetésnek a tao körében történt figyelembe vétele miatt 394.000 forint tao adóalap után keletkezett 39.000 forint adóhiány kapcsán 25%-os mértékű adóbírságot alkalmazott. Az adóbírság összege 148.000 + 9.000 forint, összesen 157.000 forint. A tao adónem egyéb megállapításai után nem szabott ki adóbírságot.
- [7] A felperes fellebbezésében nem vitatta az áfa adónemben tett megállapításokat, azokra nézve csak az adóbírság és késedelmi pótlék törlését kérte, mert nem érte kár a költségvetést. A munkabalesethez kapcsolódó 39.000 forint adóhiánnyal összefüggésben önállóan kérte az adóbírság és késedelmi pótlék törlését is, mert kapcsolódó tényállás a felpereshez tartozó adatforgalom nagyságrendjére tekintettel elhanyagolható. Egyebekben a tao és a szakképzési hozzájárulás tekintetében támadta az alperesi határozatot.
- [8] Alperes a 2233958117 számú határozatával az elsőfokú határozatot annyiban változtatta meg, hogy a szakképzési hozzájárulás 2016. adóévre havonta megállapított adókülönbözetét törölte és az adókülönbözetet a 2016. adóévre állapította meg. A megváltoztatás nem érintette az elsőfokú határozat számszaki adatait. Érdemben helybenhagyta az elsőfokú döntést.
- [9] Indokolása 3.1. pontjának kiinduló tétele a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. tv. (a továbbiakban: Tao tv.) 13/A.§ (2) bekezdés d) pontja volt, azzal, hogy mivel az adótartozás fogalmát a Tao. tv. nem határozza meg, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 178.§ 4. pontja szerinti definíciót tekintette irányadónak. A nyilvántartott adótartozás különböző tételekből tevődött össze, melyeknél az esedékesség, megbontva a jogosulatlan visszaigénylés és az adóhatározat szerinti adóhiányhoz igazodó időpontok között, már a 2011. és 2012. években bekövetkezett.
- [10] A másodfokú adóhatóság értékelése szerint alaptalanok a fellebbezés részletfizetésre alapított esedékességre vonatkozó előadásai. Az eredeti esedékességi időpontot a részletfizetési kedvezmény nem módosítja. A Tao tv. 13/A.§ (2) bekezdésének d) pontja sem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy az adózó mentesülhet a társasági adóalap növelése alól, ha az adóév végén fennálló tartozására az adóhatóság részletfizetést engedélyezhet. A 2016. december és 2017. január hónapokban a felperes, az adóhatóság mulasztásából, valóban szerepelt a köztartozásmentes adatbázisban.

Ez a körülmény azonban nem igazolja felperes érvelését, mert a tartozásról tudomása volt. Arra tekintettel pedig, hogy a tao bevallását 2017. május 30-án nyújtotta be, nem is hivatkozhat a köztartozásmentes adózói adatbázisra, mivel ekkor már hivatalosan ismert volt folyószámlájának 30 millió forintot is meghaladó mértékű, adóév végéig hátralékos egyenlege, hiszen két két fizetési könnyítés iránti kérelmet is előterjesztett, melyekre tekintettel kapott is részletfizetési kedvezményt.

- [11] A felperesnek az adóhatóság nyilvántartási adatai alapján 2016. december 31-én áfa, késedelmi pótlék, bírság körében összesen 34.958.275 forint adótartozása volt, így az első fokú adóhatóság jogszerűen emelte meg a 2016. adóévi társasági adóalapot a nem vállalkozási tevékenységhez kapott 269.825.000 forint Támogatás összegével.
  
- [12] Az alperesi határozat 3.2. pontja az vizsgálta, hogy a felperes tevékenységében mi minősül vállalkozási tevékenységnek, és mi nem. Határozatának 3.2. pontját alperes a Tao.tv. 1.§ (1) bekezdésére, 20.§ (1) bekezdés e) pontjára, 20.§ (6) bekezdésére, valamint a 6. számú melléklet E) fejezet 1., 2. és 3. pontjaira alapította. Kiemelte, hogy a Tao.tv. szerinti vállalkozási tevékenység meghatározása során a felperes által hivatkozott, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. tv. (a továbbiakban: Civil tv.) fogalmi meghatározásai nem relevánsak, azokat a tao rendszerében nem lehet értelmezni.
  
- [13] A Tao.tv. a vállalkozási tevékenység általános adókötelezettségét állapítja meg, amely független attól, hogy a tevékenység ténylegesen jövedelem-, vagy vagyonszerzéssel jár-e. Bizonyos esetekben a törvény kivételt tesz e szigorú szabály alól, amikor kimondja, hogy meghatározott feltételekkel szerzett bevételek nem minősülnek vállalkozási tevékenységből származó jövedelemnek. A kapcsolódó szerződéseken, számlákon alapuló adóhatósági megállapítás szerint a kedvezményezett tevékenység bevétele az összes bevétel 20,79%-a, az árbevétel 22,63%-a, a vállalkozási tevékenysége 79,21%, illetve 77,37%. A tao adómentesség a bevétel 20,79%-ban érvényesíthető, 79,21%-ban tao fizetésre köteles. A Támogatásként kapott összeget meg kellett bontani a kedvezményezett és a vállalkozási árbevétel között; a megbontásra egzakt mutató hiányában a kedvezményezett és a vállalkozási árbevétel 22,63%-77,37% arányában került sor. A nem a vállalkozási tevékenységéhez kapott támogatási hányad adóalap növelő tényező, mivel a felperesnek az adóév utolsó napján az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van.
  
- [14] Az alperesi határozat indokolásának 3.3. pontja a szakképzési hozzájárulás szempontjából vonta le a vállalkozási tevékenység 3.2.

pont szerinti megosztásának adójogi következményeit. Az adóalapot az árbevétel 77,37%-ában határozták meg. Határozatának ezen részét a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló 2011. évi CLV. tv. (a továbbiakban: Szakhoz. tv.) 2.§ (1) bekezdésére, 2.§ (5) bekezdés e) pontjára, 4.§ (1) bekezdésére és 4.§ (4) bekezdés c) pontjára alapította.

- [15] Az adóbírság kérdésében a felperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettek kifejtette, hogy az áfa adónemhez kapcsolódóan nem helytálló a felperesi érvelés, mert nem történt a felperesre jogoszerű adóáthárítás, a munkabaleset kapcsán pedig nem volt kivételes méltánylást érdemlő körülmény.

### **A kereseti kérelem és a védírat**

- [16] A felperes keresetében a tao adónemet érintően az alperesi határozat 3.1. pontjában érintett, nyilvántartott adótartozás kapcsán hivatkozott arra, hogy az esedékességet az Art. 37.§ (1) bekezdés második fordulata alapján kell megállapítani, amikor is a jogerőhöz képest a 15 napos határidő csak a 2017. évben következett be. Hivatkozott a részletfizetés engedélyezéséből fakadó 2017. évi esedékességi határidőkre. Törvénysértő volt az alperesi eljárás akkor is, amikor a 3.2. pontban nem tekintette a felperes valamennyi közhasznú tevékenységből származó bevételét adómentesnek. Hivatkozott a Civil tv. vállalkozási tevékenység fogalmát meghatározó rendelkezéseire.
- [17] Vitatta az alperesi határozat 3.3. pont szerinti szakképzési hozzájárulásra vonatkozó megállapításait. Előadta, hogy valamennyi tevékenységét az alapító okiratban meghatározott közhasznú feladat ellátása érdekében végzi, melyből fakadóan mentesül a szakképzési hozzájárulás fizetési kötelezettsége alól.
- [18] Önálló kereseti kérelmet terjesztett elő a munkabalesethez kapcsolódóan, mert jogszabálysértően járt el az elsőfokú adóhatóság amikor megállapította a 394.000 forint adóalap után a 39.000 forint összegű adóhiányt és erre hivatkozva 9.000 forint adóbírságot szabott ki; így jogszabálysértő az ezt helybenhagyó alperesi határozat is.
- [19] Az alperes védíratában a határozati indokolásra hivatkozva a kereset elutasítását kérte.

### **Az elsőfokú ítélet**

- [20] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [21] Az adótartozás esedékességének kérdésében irányadónak tekintette az Art. 37.§ (1) bekezdését. Egyrészről megállapította, hogy a nyilvántartott adótartozásról a fizetési könnyítés iránti kérelmekből következően a felperesnek tudomása volt, másrészről pedig a felperesi tartozások esedékességét a fizetési könnyítés iránti kérelem előterjesztése nem módosítja.
- [22] A bevétel adómentes részének meghatározása során az elsőfokú bíróság a Tao tv. 20.§ (1) bekezdés e) pontjából, illetve a 6.

számú melléklet 1. pontjából indult ki, elvetve a felperes Civil tv. szabályaira való hivatkozását. Megállapítása szerint azt alperes sem vitatta, hogy a felperes közhasznú nonprofit társaságként közhasznú tevékenységet folytat, az adómentességhez azonban ez a körülmény önmagában nem elegendő, ahhoz az is szükséges, hogy a Tao tv. szerinti speciális tartalmú szerződés teljesítésére tekintettel keletkezzen bevétel. A felperes az alapító okirat szerinti közhasznú tevékenység keretében a Tao tv. 1.§ (1) bekezdés szerinti vállalkozási tevékenységet végez, tao fizetés alóli mentesség csak speciális tartalmú szerződések esetén illeti meg. A felperes bevétele arányában tao fizetésre köteles és a Támogatás adóalap növelő tétel után is adót kell fizetnie.

- [23] Az alperes határozata a szakképzési hozzájárulás körében is helytálló volt. A Szakhoz. tv. 2.§ (5) bekezdés és 4.§ (4) bekezdés c) pontja alapján a felperes vállalkozási tevékenysége arányában hozzájárulás fizetésére köteles.
- [24] A 9.000 forint adóbírsággal érintett adóhiány keletkezésének körülményeivel összefüggésben nem lett feltárva kivételes méltánylást érdemlő körülmény, kiszabása jogszerű volt.

#### **A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [25] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését, kérte a tao, szakképzési hozzájárulás adónemekben, valamint a teljes adóbírságra és késedelmi pótléokra vonatkozó megállapítások mellőzését. Másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalra utasítását indítványozta.
- [26] A felülvizsgálati kérelem jogi érvelései között először arra hivatkozott, hogy az elsőfokú adóhatósági határozat alapvető hiányosságban szenved, mert nem tartalmazza azt, hogy a felsorolt tevékenységeken kívül alperes mely tevékenységeit és miért nem minősítette kedvezményezett tevékenységeknek. A hiányosságot sem alperes, sem az elsőfokú bíróság nem pótolta, így a felhozott jogszabálysértések fennmaradtak. A bevételek számítása sem helyes az elsőfokú határozatban. A Támogatás felosztása tekintetében alperes tévesen és indokolatlanul alkalmazott arányszámot. Ehhez be kellett volna mutatni a Támogatást, hivatkozni annak valamely pontjára. Az alperesi határozat indokolása hiányos, amit az elsőfokú bíróság nem pótol, ugyanazon téves számítást alkalmazta. Tévesen lett értelmezve a Tao tv. 20.§ (1) bekezdése és az ehhez kapcsolódó 6. számú melléklet E pontja. A hiányos tényállás miatt sérült az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. tv. (a továbbiakban: Air.) 73.§ (1) bekezdés c) pontja.

- [27] Abban a kérdésben, hogy egyáltalán alkalmazandó-e a Tao tv. 13/A.§ (1) bekezdés d) pontja., az adótartozás fogalmára hivatkozott. Az Art. 37.§ (1) bekezdése alapvető különbséget tesz az önadózáshoz, és az utólagos ellenőrzéshez kapcsolódó esedékességi időpontok között. Figyelembe véve azt is, hogy adóhátralék az Art. 178.§ (4) bekezdése alapján csak az esedékességkor meg nem fizetett adó és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás, és a megfizetésre nyitva álló határidő csak a 2017. évben telt el, a felperesnek nem lehetett 2016. december 31-én nyilvántartható adótartozása.
- [28] A szakképzési hozzájárulás kapcsán szintén arra hivatkozott, hogy nincs kimunkálva, hogy mely tevékenységből milyen bevétele származott. Nem történt meg a szerződések ismertetése és vizsgálata. Az alperes téves számítási módja erre a kérdésre is kihat. A hiányos tényállás miatt sérült az Air. 73.§ (1) bekezdés c) pontja.
- [29] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletében annak minden hibájával együtt osztotta alperes indokolását és jogi érvelését, így maga az ítélet is megalapozatlan és jogszabálysértő.
- [30] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

#### **A Kúria döntése és jogi indokai**

- [31] A felperes felülvizsgálati kérelme részben, az adótartozás nyilvántartása kérdésében alapos, egyéb kérdésekben alaptalan.
- [32] A Kúria a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. tv. (a továbbiakban: Kp.) 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján vizsgálhatta felül.
- [33] A felperes felülvizsgálati kérelemében hivatkozott arra, hogy elmaradt a vállalkozási tevékenység egyes elemeinek, valamint a Támogatásból származó bevételnek a tételes minősítése, emiatt a bevételek számítása és az arányosítás nem megfelelően történt. A szakképzési hozzájárulás kapcsán szintén a kimunkálás hiányára alapította a felülvizsgálati kérelmet a felperes. Ezekre az elemekre azonban a felperesnek nem volt kereseti kérelme. Ennek hiányában ezen kérdésekben az elsőfokú bíróságnak nem volt a Kp. 84.§ (1) bekezdése szerinti döntési kötelezettsége és jogerős ítélet hiánya a Kp. 115.§ (1) bekezdése következtében ezekben a kérdésekben kizárja a Kúria előtti felülvizsgálati eljárást. A jogerős ítéletnek a kereseti kérelemnek megfelelő kérdésekben való

döntését, azaz vállalkozási tevékenység meghatározására, a Civil tv. alkalmazhatóságára vonatkozó keresetet elutasítását eredményező indokolását a felülvizsgálati kérelem nem támadta. Ennek következtében a Kúria irányadónak tekinti, hogy a felperes teljes bevétele vállalkozási tevékenységből származik, és a szerződő partnerek okán annak csak egy része nem tartozik a tao adóalapba. A Tao. tv. rendelkezéseivel szemben a Civil tv. szabályai nem alkalmazhatók, a Tao tv. alapján az arányosítást mind a vállalkozási tevékenységen belül - itt bevétel és árbevétel szempontjából -, mind a Támogatás összegén belül el kellett végezni, és ugyanezen irányadó a szakképzési hozzájárulásra nézve.

- [34] Ugyancsak nem volt felperesnek önálló kereseti kérelme a késedelmi pótlékra, így a Kúria az előzőekben foglaltaknak megfelelően ebben a kérdésben sem folytathat le felülvizsgálati eljárást.
- [35] Az adóbírság esetében volt a felperesnek kereseti kérelme, de nem a felülvizsgálati kérelem szerinti teljes 157.000 forintra, hanem csupán a munkabalesethez kapcsolódó 9.000 forintra. Az áfa adóhiányhoz kapcsolódó 148.000 forint adóbírság kereseti kérelem hiányában, a 9.000 forint pedig a felülvizsgálati kérelem erre vonatkozóan előadott indokának hiányában nem lehetett érdemi felülvizsgálati eljárás tárgya.
- [36] A megosztott Támogatásból származó adóalap növelését érintő esedékesség/nyilvántartás tekintetében érdemben elbíráلható volt a felülvizsgálati kérelem. A Tao. tv. 13/A.§ (2) bekezdés d) pontja szerint a közhasznú nonprofit gazdasági társaságnak az (1) bekezdésben foglaltak mellett növelnie kell az adózás előtti eredményét a nem a vállalkozási tevékenységéhez kapott támogatás, juttatás teljes összegével, ha az adóév utolsó napján az állami vagy önkormányzati adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása van.
- [37] Az adótartozás fogalmát az Art. 178.§ 4. pontja akként határozza meg, hogy adótartozásnak minősül az esedékességgel meg nem fizetett adó és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás; az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozás, vagy tartozás összegét - nettó módon számítva - csökkenteni kell az ugyanazon adóhatóságnál nyilvántartott túlfizetés összegével, ide nem értve a letétként nyilvántartott összeget az adóigazolás kiállítása iránti eljárásban vagy ha jogszabály valamely, az adózó által érvényesíthető kedvezmény igénybevételét adóhatóságnál nyilvántartott adótartozás, vagy tartozás hiányához köti.
- [38] Az esedékességre irányadó Art. 37.§ (1) bekezdése szerint az adót e törvény mellékletében vagy törvényben előírt időpontban (esedékesség), az adóhatóság által megállapított adót - ha e törvény vagy fizetési kötelezettséget megállapító jogszabály eltérően nem rendelkezik - a határozat jogerőre emelkedésétől

számított 15 napon belül kell megfizetni. A megbontás az Art. adómegállapítási rendszeréből következik. Az Art. 25.§ (1) bekezdés szerint az adót a) az adózó: önadózással, c) az adóhatóság: bevallás alapján kivetéssel, kiszabással, illetőleg utólagos adómegállapítás keretében állapítja meg. Az önadózás esetén az Art. 145.§ (1) bekezdés szerinti végrehajtható okirat a bevallás, az utólagos adómegállapítás során a fizetési kötelezettséget megállapító jogerős hatósági határozat. Az önadózáshoz tartozó bevallások esetén a bevallás benyújtására irányadó határidőket az Art. 1. számú melléklet I/B. fejezete szabályozza: ezek követendők az Art. 37.§ (1) bekezdés első fordulata szerinti esedékesség megállapítása során. Az utólagos adómegállapítás során a fizetési kötelezettséget megállapító hatósági határozaton alapuló adó esedékességére maga az Art. 37.§ (1) bekezdése az irányadó: határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 nap. Az esedékesség számítására vonatkozó szabályok nem adnak lehetőséget a fizetési kedvezményekhez kapcsolódó teljesítési határidők figyelembe vételére.

- [39] A felperes mind a 2010. december, mind a 2011. július hónapra teljesítette áfa bevallási kötelezettségét. A bevallásokban feltüntetett visszaigénylések osztják a bevallás esedékességének időpontját: 2011. január 20-a és 2011. augusztus 20-a. A 2010. december havi bevallásban nem szereplő, utólagos adómegállapításon alapuló fizetési kötelezettség esedékessége a határozat jogerejét követő 15. nap, azaz 2012. december 6-a. Az esedékességeket az elsőfokú bíróság mindkét időszakot érintően helytállónan állapította meg 2016. december 31-e előtti időpontokban.
- [40] A felperes már az adóigazgatási eljárásban, majd keresetében és végül felülvizsgálati kérelemében arra tekintettel is vitatta az esedékességek időpontját, hogy 2016. december 31. előtt az adótartozásokat nem lehetett volna a Tao. tv. 13/A.§ (2) bekezdés d) pontja szempontjából nyilvántartani. A nyilvántartás kérdésének vizsgálata során a Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján tényként állapította meg, hogy a 2011. július hónapra vonatkozóan megállapított 11.449.000 forint jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő áfa adókülönbözetet már 2016. december 23-én felvezették a felperes adófolyószámlájára, a 2010. december hónaphoz tartozó adótartozás azonban csak 2016. december 31-ét követően lett felkönyvelve, azaz 2016. december 31. napján nem szerepelt a nyilvántartásba. Az adótartozás nyilvántartásban szereplése objektív adat, arra nincs semmilyen befolyással, hogy a felperes mennyiben és mit tudott az esedékességről meg nem fizetett adóról.
- [41] Erre tekintettel az állapítható meg, hogy a felperesnek 2016. december 31-én nyilvántartott Art. 178.§ 4. pontja szerinti adótartozása csak a 11.449.000 forint jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő áfa adókülönbözethez kapcsolódóan állt

fenn. Az adótartozás összegszerűsége azonban nem szerepel a Tao. tv. 13/A.§ (2) bekezdés d) pontja szerinti feltételek között. A felperesnek volt az 2016. adóév utolsó napján az állami adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása, így el kellett végezni a vállalkozási/nem vállalkozási tevékenységek bevételeinek arányosítását és a nem a vállalkozási tevékenységéhez kapott Támogatás összegével növelni kellett a felperes adózás előtti eredményét.

- [42] Mindezekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy bár részben, az esedékesség/nyilvántartás kérdésében alapos volt a felülvizsgálati kérelem, de ez nem hatott ki a kereset érdemi elbírálására, egyéb okokból pedig megalapozatlan volt a felperesi hivatkozás. Ezért a Kúria a jogerős ítéletet a vonatkozó indokolás részbeni módosításával a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

### **Záró rész**

- [43] A pernyertes alperes előterjesztette a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (5) bekezdése szerinti költségjegyzéket. Így nem volt akadálya részére felülvizsgálati perköltség megállapításának, a pertárgyértékre és a képviseleti munka terjedelmére tekintettel.
- [44] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a Kp. 35.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján viseli a pervesztes felperes. A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékének alapját az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39.§ (1) bekezdése szerint, mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdésének megfelelően állapította meg.
- [45] A Kúria felperes kérelmére tárgyalást tűzött ki. A 45/2020. (III. 14.) Korm. rendelettel kihirdetett vészhelyzetre tekintettel azonban, a felek hozzájárulásával, a kitűzött tárgyalási napon, de tárgyaláson kívül bírálta el a felülvizsgálati kérelmet.

Budapest, 2020. április 2.

**dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk.  
előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró**